

## การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

The Development of Thai Word Pronunciation Skills of first year secondary school students at Ban Thung Tae School, Thung Tae Subdistrict, Mueang Yasothon District, Yasothon Province.

สมปอง จันทคง

Sompong Chanthakong

e-mail: sompong.cantha@gmail.com

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สองประการคือ ประการที่หนึ่ง เพื่อศึกษาระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร และประการที่สอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ซึ่งเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 ของโรงเรียนบ้านทุ่งแต้ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร มีระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำในภาษาไทย อยู่ในระดับปานกลาง ( $\mu = 3.03$ ,  $\sigma = 0.79$ ) และพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำในภาษาไทยมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

**คำสำคัญ:** การพัฒนาทักษะ, การอ่านออกเสียง, คำในภาษาไทย, โรงเรียนบ้านทุ่งแต้

### Abstract

This research aimed to study the level of Thai word pronunciation and compare the achievement in developing Thai word pronunciation skills of Secondary 1<sup>st</sup> students at Ban Thung Tae School, Thung Tae Sub-district, Mueang Yasothon District, Yasothon Province. The target group for this study consisted of six Secondary 1<sup>st</sup> students during the first semester of the 2024 academic year. The study employed a quasi-experimental research design.

The research results found that the first year secondary school students of the academic year 2024, first semester of Ban Thung Tae School, Mueang Yasothon District, Yasothon Province, had a moderate level of Thai reading skill ability ( $\mu = 3.03$ ,  $\sigma = 0.79$ ) and found that the Thai reading and writing skill practice was effective and had an achievement level of 81.20/82.05, which was in accordance with the set criteria.

**Keywords:** The development of skills, Pronunciation, Words in the Thai language  
Ban Thung Tae School.

## บทนำ

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เนื่องจากการออกเสียงที่ถูกต้องช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในภาษา ความสามารถด้านการสื่อสาร และการแสดงความคิดของนักเรียน การที่นักเรียนส่วนใหญ่สามารถออกเสียงคำในภาษาไทยได้อย่างถูกต้องยังช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ (ชัยยศ อีรพงษ์, 2563) คณิต วัฒนกุล. (2562) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจในภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง การศึกษาวิจัยในระดับสากล เช่น ศึกษาของ Snow, Burns, และ Griffin (1998) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของการพัฒนาการอ่านออกเสียงในกระบวนการเรียนรู้ โดยชี้ว่าการอ่านออกเสียงอย่างมีคุณภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาและการคิดเชิงวิพากษ์ได้ดียิ่งขึ้น ปัญหาที่พบในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของประเทศไทยคือ นักเรียนจำนวนมากยังไม่สามารถอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท เช่น โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ จังหวัดยโสธร ซึ่งมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรและการสนับสนุนทางการศึกษา การวิจัยนี้จึงมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวและสร้างรากฐานที่มั่นคงให้กับการเรียนรู้ของนักเรียนในระยะยาว

คุณลักษณะที่พึงประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ (1) ความถูกต้องในการออกเสียงความสามารถในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาเป็นคุณลักษณะที่สำคัญ ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงที่สัมพันธ์กับความหมายของคำและการเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจน (สุภาวดี เจริญสุข, 2560) การออกเสียงที่ถูกต้องยังช่วยลดข้อผิดพลาดในการสื่อสารและเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง (2) จังหวะและน้ำเสียงที่เหมาะสม การอ่านออกเสียงที่ดีต้องมีจังหวะและน้ำเสียงที่เหมาะสม โดยนักเรียนควรสามารถใช้โทนเสียงที่ถูกต้องตามรูปแบบของภาษาไทย เช่น เสียงวรรณยุกต์ เสียงสั้นและยาว การออกเสียงเช่นนี้ส่งเสริมความน่าสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้ฟัง (ปราณี ทิพย์เสถียร, 2558; Snow et al., 1998) (3) ความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียงความสามารถในการอ่านออกเสียงได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่หยุดชะงักเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร ความคล่องแคล่วนี้มาจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและการได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอนที่มีทักษะ (National Reading Panel, 2000) (4) ความมั่นใจในการอ่านออกเสียงต่อสาธารณะ การพัฒนาความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยช่วยให้นักเรียนแสดงออกได้อย่างเต็มที่ ลดความประหม่า และเพิ่มความสามารถในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ในระยะยาว (Vygotsky, 1978) และ (5) การเข้าใจความหมายของคำและบริบท การอ่านออกเสียงอย่างมีคุณภาพไม่ได้มุ่งเน้นเพียงความถูกต้องใน

การออกเสียง แต่ยักรวมถึงการเข้าใจความหมายของคำและบริบทที่เกี่ยวข้อง การอ่านที่มีความเข้าใจ จะช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงเนื้อหาและความคิดได้อย่างลึกซึ้ง (Chall, 1983)

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนจะส่งผลต่อนักเรียน และการศึกษา ดังนี้ (1) พัฒนาทักษะการอ่านและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การอ่านออกเสียงคำ ในภาษาไทยอย่างถูกต้องช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านที่ชัดเจนและสามารถสื่อสาร ความคิดและความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนในวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ ใช้ภาษา (สุภาพร อนุจรูส, 2562) (2) เพิ่มความมั่นใจและลดความประหม่าในการแสดงออกนักเรียน ที่สามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องและคล่องแคล่วจะมีความมั่นใจมากขึ้นในการแสดงออกในที่ สาธารณะ ทั้งในด้านการเรียนและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย (ปราณี ทิพย์เสถียร, 2558) (3) เสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาและบริบท การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำให้นักเรียนมี ความสามารถในการจับใจความและเข้าใจเนื้อหาของข้อความได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น การอ่านที่เชื่อมโยงกับ ความเข้าใจจะช่วยให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อหาและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ (Chall, 1983) (4) สนับสนุนการเรียนรู้ในระยะยาว ทักษะการอ่านออกเสียงเป็นพื้นฐานสำคัญที่สนับสนุนการ เรียนรู้ในระยะยาวของนักเรียน โดยช่วยเสริมสร้างความคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหาใน สถานการณ์ต่าง ๆ (National Reading Panel, 2000) (5) ลดความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพการศึกษา ในบริบทของโรงเรียนชนบท การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนช่วยลดช่องว่างด้าน การศึกษาระหว่างนักเรียนในชนบทและนักเรียนในเมือง ทำให้ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมในการเข้าถึง คุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม (สุภาวดี เจริญสุข, 2560) และ (6) การปลูกฝังทักษะการอ่านที่ดีในช่วง วัยเรียนช่วยให้นักเรียนเกิดความรักในการอ่านและการเรียนรู้ ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ในอนาคต (Vygotsky, 1978)

### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร

### ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิง กึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) วิธีการสืบค้นข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะได้ เลือกใช้วิธีการสืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบออนไลน์ (internet online) และผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

## 1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

### 1.1 ประชากร (population)

ประชากร (population) ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร จำนวน 6 คน (ข้อมูลฝ่ายทะเบียนโรงเรียนบ้านทุ่งแต่, 2567)

### 1.2 กลุ่มเป้าหมาย (target group)

กลุ่มเป้าหมาย (target group) ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร จำนวน 6 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้การศึกษาข้อมูลด้วยค่าพารามิเตอร์ (parameters) กับประชากรทั้งหมด (population) และใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในค่าพารามิเตอร์ ( $\mu$ ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ( $\sigma$ )

## 2 ด้านตัวแปร

### 2.1 ตัวแปรอิสระ

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ (independent variables) ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ อาชีพ และปัจจัยด้านบริบททางการศึกษา ประกอบด้วย

- 1) ด้านรูปแบบการเรียนการสอน
- 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ด้านเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้

### 2.2 ตัวแปรตาม

ผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของตัวแปรตาม (dependent variables) ใน 2 ด้าน ประกอบด้วยดังนี้

- 1) ระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 2) ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

## 3 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ หมู่ 3 ถนนวารีราชเดช ตำบลทุ่งแต่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร

## 4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ตั้งแต่เริ่มโครงการ โดยใช้เวลา 1 ภาคการศึกษา คือ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567

## 5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ( $\mu$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ( $\sigma$ )

## เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

### การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และคู่มือครูภาษาไทย และแบบเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำยากรวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1.3 ผู้วิจัยคัดเลือกคำที่นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดจากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก

1.4 นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

1.5 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

1.6 พิมพ์แบบฝึกฉบับทดลอง

1.7 นำแบบฝึกไปทดลอง (try-out) ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำยากในภาษาไทยเพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือระดับประสิทธิภาพของใบงานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คิดได้จากคะแนนปฏิบัติระหว่างเรียนรวมกัน และคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำยาก โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น  $E_1$  (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยใบงาน)  $E_2$  (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจนจบบทเรียนทั้งหมด)

### ผลการทดสอบนักเรียน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร มีอยู่ในระดับปานกลาง ( $\mu = 3.03$ ,  $\sigma = 0.79$ )

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

## สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร” การวิจัยในครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) แบบกึ่งทดลอง เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธรและมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่าระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับปานกลาง ( $\mu = 3.03$ ,  $\sigma = 0.79$ )

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำยากมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

## อภิปรายผล

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่าระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับปานกลาง ( $\mu = 3.03$ ,  $\sigma = 0.79$ )

โดยประเด็นระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ มีอยู่ในระดับปานกลาง ( $\mu = 3.03$ ,  $\sigma = 0.79$ ) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ (1) การขาดการฝึกฝนที่สม่ำเสมอ นักเรียนอาจไม่ได้รับการฝึกฝนที่เพียงพอในการจดจำและเขียนคำที่สะกดผิด ความจำที่จำกัด: นักเรียนชั้นประถมศึกษา มีความจำที่จำกัด ซึ่งอาจทำให้ยากต่อการจำคำที่สะกดผิดจำนวนมาก (2) การพัฒนาทางภาษาที่ยังไม่สมบูรณ์ ทักษะการเขียนสะกดคำยากเกี่ยวข้องกับการรับรู้เสียงและโครงสร้างของคำ ซึ่งอาจยังไม่พัฒนาเต็มที่ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (3) การขาดกลยุทธ์การสะกดคำ นักเรียนอาจยังไม่ได้รับการสอนกลยุทธ์การสะกดคำที่จำเป็น เช่น การแบ่งคำ การใช้คำพ้องเสียงและการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และ (4) ความสนใจและแรงจูงใจ นักเรียนอาจขาดความสนใจหรือแรงจูงใจใน



การฝึกฝนการเขียนสะกดคำยาก และจากการสัมภาษณ์ครูผู้นำแบบฝึกไปใช้ได้แนะนำแนวทางพัฒนา นักเรียนให้มีทักษะการสะกดคำยากที่ดีขึ้น โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้ เช่น (1) ฝึกฝนเป็นประจำ จัดสรรเวลาให้กับการฝึกสะกดคำเป็นประจำโดยใช้แบบฝึกหัดหรือเกมที่สนุกสนาน (2) แบ่งคำเป็น พยางค์ ช่วยให้นักเรียนมองเห็นโครงสร้างของคำและสะกดได้ง่ายขึ้น (3) ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่หลากหลายและท้าทาย เพื่อขยายคลังคำศัพท์ (4) ใช้คำในบริบท นำเสนอ คำศัพท์ในประโยคหรือเรื่องราว เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการใช้คำที่ถูกต้อง (5) ใช้เครื่องมือช่วยจำ ใช้ กลวิธีช่วยจำ เช่น การสร้างคำพ้องเสียงหรือการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับคำศัพท์ (6) ตรวจสอบคำศัพท์ เป็นประจำ ตรวจสอบคำศัพท์ที่สะกดผิดและฝึกฝนการสะกดคำเหล่านั้นซ้ำ ๆ (7) ให้คำติชมที่เป็น ประโยชน์ ให้คำติชมที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้นักเรียนระบุและแก้ไขข้อผิดพลาด (8) ใช้ เทคโนโลยีแอปพลิเคชันหรือซอฟต์แวร์การสะกดคำเพื่อช่วยฝึกฝน (9) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ จัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบและปราศจากสิ่งรบกวน เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจ่อ กับการเรียนรู้ได้ และ (10) ให้กำลังใจและการสนับสนุน ชื่นชมความพยายามของนักเรียนและให้การ สนับสนุนเมื่อพวกเขาประสบความสำเร็จ

ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรี เวฬุวนารักษ์ ญัญญุพิชญา สองเมือง และพระมหานพรัตน์ ขนติธมโม (ศิลากุล) (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนคำสะกดคำยากโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุดชุม จังหวดยโสธร” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยาก สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านโนนประทาย ในปีการศึกษา 2565 ตามเกณฑ์ 80/80 ก่อนและหลังเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน จากนักเรียนทั้งหมดจากวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำยาก แผนการจัดการความรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ด้านภาษาไทย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากมีประสิทธิภาพระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนประทายหลังใช้แบบฝึก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับการวิจัยของ ปณชิกา เกียรติพงศ์พันธ์ และวชิรารัตน์ นรินทร์เตชาภัทร์ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์เกิร์ต” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์เกิร์ตก่อนและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์เกิร์ตก่อนและหลังการทดลอง 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์เกิร์ตหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อ

เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ลาร์เก้ตหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนารัฐวิทยาคาร อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเบรนท์ลาร์เก้ต และแบบทดสอบวัดการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ค่าดัชนีความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสถิติค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำยากมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่าผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตรงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้ประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ มีความสอดคล้องทั้งโครงสร้างรูปแบบและเนื้อหา ทั้งยังกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด แบบฝึกทักษะที่นำมาฝึกแต่ละชุดจะเป็นกลุ่มคำเดิมเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย จึงได้ใช้รูปแบบที่หลากหลายในชุดเดียวกันนอกจากนั้นคำสั่งหรือคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะ มีความชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย ช่วยให้การทำแบบฝึกทักษะง่ายขึ้น มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี

ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ศุภาพิชญ์ ฝ่ายเดช และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ และ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบน อำเภออุบลบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 11 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ มีค่า



ดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40 – 0.70 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.30 – 0.60 และมีค่าความเชื่อมั่น (KR –20) เท่ากับ 0.89 และ 3) แบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า 1) พัฒนาการความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์มีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ อยู่ในระดับ ดีมาก

สอดคล้องกับสุนันทา แก้วเก็บคำ บัญชา ธรรมบุตร และมานิช นันทพรหม (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพ้นทองประชาสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 5 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะมาเป็นสื่อการเรียนการสอนทางด้านการอ่านและเขียน ทำให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ประสิทธิภาพและความเข้าใจในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการสอนแบบใช้แบบฝึกทักษะก่อนและหลังแตกต่างกันและมีประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

สอดคล้องกับปัทมชิกา เกียรติพงศ์พันธ์, และวชิรรัตน์ นิรันดร์เตชะภัทร์ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์การ์เก็ต” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์การ์เก็ตก่อนและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์การ์เก็ตก่อนและหลัง

การทดลอง 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ลีย์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ลีย์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนาธิปไตยวิทยา อําเภอบางละมุง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเบรนท์ลีย์หลังเรียนและแบบทดสอบวัดการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ค่าดัชนีความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสถิติค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับเนตรชนก บัวสระ, และกฤษฎากาญจน์ โตพิทักษ์ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมอเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการตูนแอนิเมชัน” ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมอเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อการตูนแอนิเมชัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการตูนแอนิเมชัน อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.72$ , S.D. = 0.42)

## ข้อเสนอแนะ

### ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

การดำเนินการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ อาจจะไม่ใช่ใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้เทคนิคเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

## เอกสารอ้างอิง

- คณิต วัฒนกุล. (2562). *การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยศ อึ้งไพฑูริย์. (2563). *การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์การศึกษา.
- เนตรชนก บัวสระ, และกฤษฎา กาญจน โตพิทักษ์. (2567). การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำ ไม่ตรงตามมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ผสมผสานเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการตูนแอนิเมชัน. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 5(2), 1-15.
- นุชจรี เวฬุณารักษ์ ญัฎฐ์พิชญา สองเมือง และพระมหานพรัตน์ ขนดิธมโม (ศิลากุล). (2567). การพัฒนาทักษะการเขียนคำสะกดคำยากโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของ นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดยโสธร. *Journal of MBU Yotsunthon Review*, 1(2), 14-28.
- ปราณี ทิพย์เสถียร. (2558). *การเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ในชั้นมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยศึกษา.
- ปณิชา เกียรติพงศ์พันธ์, และวชิรารัตน์ นิรันดร์เตชะภัทร์. (2567). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์การ์เก็ต. *Journal of Mahayana voice*, 10(4), 265-274.
- สุภาพร อนุจรส. (2561). *กิจกรรมการพัฒนาทักษะภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาวดี เจริญสุข. (2562). *การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาไทยสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทา แก้วเก็บคำ, บัญชา ธรรมบุตร และมาโนช นันทพรหม. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่าน และเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ ภาษาไทย. *Journal of Santayaphiwat Wat Nongnakkod*. 2(3), 1-13.
- Chall, J. S. (1983). *Stages of reading development*. New York: McGraw-Hill.
- National Reading Panel. (2000). *Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for Reading instruction*. Washington, DC: National Institute of Child Health and Human Development.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.